

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, declarat de inculpatul

*Falenciuc Veaceslav Dumitru, născut la
18 decembrie 1982 în or. Criuleni, locuitor al s.
Bălțata, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>24 iulie - 28 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 ianuarie - 06 martie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>21 mai - 19 iunie 2013.</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 28 decembrie 2012, Falenciuc Veaceslav a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

De la Falenciuc Veaceslav s-a încasat în beneficiul părții vătămate Perepicico Vadim paguba materială de 8158,71 lei și morală în mărime de 20.000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la data de 29 aprilie 2012, orele 03.30, aflîndu-se în stradă în s. Bălțata, r-nul Criuleni, din cauza relațiilor ostile apărute, inculpatul Falenciuc Veaceslav intenționat l-a îmbrîncit pe consăteanul său Perepicico Vadim și i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnul peste față și alte părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii, care au dus la o dereglare a sănătății de lungă durată, sub formă de fractura epifizei distale a fibulei drepte cu deplasarea fragmentelor, plăgi contuze lacerate pe buza superioară și inferioară, excoriație pe frunte din dreapta, echimoze pe hemitoracele stîng și brațul drept.

Inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că el nu a lovit partea vătămată peste picior, doar i-a aplicat două lovituri acestuia în regiunea feței, cu scopul de a se apăra.

Partea vătămată a declarat că inculpatul i-a aplicat multiple lovituri, inclusiv peste picior, iar martorii Matelica A. și Perepicico O. au relatat că de la lovituri partea vătămată a căzut jos, iar inculpatul a sărit cu picioarele peste corpul și piciorul ultimului.

Instanța a menționat că, potrivit raportului de expertiză medico-legală din 15 mai și 21 noiembrie 2012, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale medii. Se exclude posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii libere de la înălțime proprie a persoanei. Nu se exclude posibilitatea formării fracturii epifizei distale a fibulei drepte cu deplasarea fragmentelor în rezultatul căderii cu accelerare, lovindu-se de un corp contodont (asfalt, pietre, bordură) sau a căderii corpului propriu peste picior.

Analizând probele acumulate, instanța a considerat dovedită integral vina inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, că inculpatul este caracterizat pozitiv, are o vîrstă tînă, iar circumstanțe agravante lipsesc.

În asemenea împrejurări instanța a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii și în privința lui, conform art. 90 Cod penal, urmează a fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă. Anume o astfel de pedeapsă va contribui efectiv la corectarea și reeducarea inculpatului.

Acțiunea civilă urmează a fi admisă în partea încasării pagubei materiale în mărime de 8158,71 lei. Totodată, suma prejudiciului moral solicitată de 60.000 lei este exagerată, fiind necesar a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 20.000 lei.

3. Avocatul Gonciar Maria a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Ea a invocat că instanța n-a apreciat corect probele administrate, a luat ca bază numai declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii, deoarece în plîngerea depusă la poliție el a relatat că a fost lovit în față de inculpat, a căzut jos și și-a frînt piciorul în urma căderii.

Instanța a ignorat argumentele inculpatului că i-a aplicat părții vătămate numai două lovituri în regiunea feței cu scopul de a se apăra, fapt confirmat de martorii acuzării și apărării.

Instanța a recunoscut ca probă a vinovăției raportul de expertiză medico-legală din 21 noiembrie 2012, fără a-i da o apreciere justă, deoarece, conform concluziei expertului nu se exclude posibilitatea formării fracturii epifizei distale a fibulei drepte cu deplasarea fragmentelor în rezultatul căderii cu accelerare a părții vătămate.

Instanța a admis parțial acțiunea civilă fără a dispune de probe.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Vadim Perepicico, în care a solicitat să fie casată parțial sentința instanței de fond, cu excluderea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

El a specificat că inculpatul anterior a mai săvârșit astfel de acțiuni și față de alte persoane, continuând să fie agresiv.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că argumentele invocate în apelul inculpatului au făcut obiectul discuției în cadrul cercetării în instanța de fond, însă nu și-au găsit confirmarea.

Motivul invocat în apel că inculpatul i-a aplicat părții vătămate numai două lovituri în regiunea feței și numai cu scopul de a se apăra, este combătut prin probele examinate.

Argumentele că sentința este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, neapreciindu-se la justa valoare declarațiile inculpatului, nu și-au găsit confirmare, or, martorii din partea apărării: Evghenii Balmuș, Vitalie Magdiuc, Ivan Șușchevici, Vitalie Jomiru au declarat că în timpul conflictului inculpatul i-a aplicat o lovitură inculpatului, de la care ultimul a căzut jos și nici un martor din partea apărării: Vitalie Magdiuc, Ivan Șușchevici, Vitalie Jomiru, Andrei Gurali, Igor Grubleac, Evghenii Balmuș și Valeriu Gurali, audiați în ședința de judecată, nu au declarat că au văzut de la început și pînă la sfîrșit conflictul apărut între partea vătămată și inculpat.

Și raportul de expertiză medico-legală din 21 noiembrie 2012 a fost apreciat la justa valoare de către instanța de fond. În acest raport este menționat că: *„nu se exclude posibilitatea formării fracturii epifizei distale a fibulei drepte cu deplasarea fragmentelor în rezultatul căderii cu accelerare, lovindu-se de un corp contodont (asfalt, pietre, bordură) sau a căderii corpului propriu peste picior”*. Din declarațiile martorilor enumerați rezultă că în timpul conflictului inculpatul i-a aplicat o lovitură lui Vadim Perepicico, de la care ultimul a căzut jos și aceste declarații combat totalmente afirmațiile apelantului.

La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, luînd în considerare caracterul infracțiunii comise, circumstanțele care atenuează răspunderea penală, personalitatea inculpatului, care are o vîrstă tînă, este fără antecedente penale, la evidență psiho-narcologică nu se află, este caracterizat pozitiv, ceea ce permite aplicarea față de el a unei pedepse condiționate, conform art. 90 Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă sentința nu a fost contestată.

Încălcări de ordin procedural, care ar duce la casarea sentinței din oficiu nu au fost stabilite.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că partea vătămată nu-i poate ierta faptul că la ședința Consiliului sătesc a fost luată o hotărîre în favoarea lui și permanent provoacă situații de conflict.

La baza sentinței de condamnare au fost puse doar declarațiile părții vătămate, a surorii lui, martorului Perepicico Olga și ale prietenului său, Matelica Anatolie. Însă, acestea sînt persoane cointeresate.

Instanța neîntemeiat a pus la baza respingerii declarațiilor inculpatului hotărîrea Judecătorei Criuleni din 27 iunie 2012, prin care au fost anulate procesele-verbale întocmite în privința părții vătămate, Peripicico O. și Matelica A., privind comiterea contravenției prevăzută la art. 78 pct. 2) Cod contravențional. Motiv de clasare a procedurilor contravenționale a servit faptul că agentul constatator nu s-a prezentat la ședință.

Martorul Grubleac I. a declarat că partea vătămată, fugind după inculpat, s-a împiedicat și a căzut jos.

Martorul Gurali V. a declarat că Matelica A. a lovit inculpatul cu piciorul în abdomen. Inculpatul a început să fugă, iar partea vătămată încercînd să-l ajungă s-a lovit de bordură și a căzut jos.

Raportul de expertiză medico-legală din 21 noiembrie 2012 n-a fost apreciat la justa valoare. Conform acestuia nu se exclude posibilitatea formării fracturii epifizei distale a fibulei drepte cu deplasarea fragmentelor în rezultatul căderii cu accelerare și lovirii de un corp contondent (asfalt, pietre, bordură), sau a căderii corpului propriu peste picior.

Instanța n-a apreciat faptul că nimeni din martorii oculari, care se aflau în bar, n-au declarat că el ar fi sărit cu piciorul peste piciorul părții vătămate. Aceste declarații le-a susținut doar sora părții vătămate, Perepicico O. și prietenul său, Matelica A.

Dînsul nu putea să prevadă că partea vătămată, fugind, va cădea și-și va luxa piciorul.

Conform art. 20 Cod penal, fapta se consideră săvîrșită fără vinovăție dacă persoana care a comis-o nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă.

Instanța n-a ținut cont de faptul că nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși formal conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Recursul ordinar este bazat pe unul din temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, recurentul, utilizînd fraze generale, lipsite de analiza și concluzia logică coroborată la faptele incriminate inculpatului, de genul: „*inculpatul nu-i poate ierta faptul că..., aceste persoane sînt cointeresate..., inculpatul a fost internat în spital cu traumă cerebrală..., instanța neîntemeiat a pus la baza respingerii declarațiilor inculpatului..., raportul de expertiză medico-legală n-a fost apreciat la justa valoare..., fapta se consideră săvîrșită fără vinovăție..., acțiunea sau inacțiunea lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni*”, nu a indicat, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Astfel, recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, în baza împrejurărilor relevate în hotărîrile atacate și reproduse în pct. 2, 4 din prezenta decizie, se atestă că în coraport cu motivele invocate în recursul ordinar, care nici nu conțin referiri la niște erori de drept concrete și clar definite, atît instanța de fond, cît și instanța de apel, au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea comisă de inculpat în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, determinînd corect și întemeiat încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale recurentului, iar pedeapsa penală a fost individualizată și aplicată ultimului în conformitate cu rigorile prevăzute de legea actuală.

Pe lîngă această, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, care au fost deja minuțios verificate și adecvat soluționate de către instanța de apel (*pct. 4 din decizie*), recursul este întemeiat pe critica modului în care instanțele judecătorești au estimat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, doar competența și activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul, este o competență legală a acestei instanțe și nu constituie temei de drept pentru recursul ordinar, din categoria celor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, adică nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Mai mult, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar temeiurile, care au fost invocate în apel.

Se reține, însă, că argumentele specificate în recursul ordinar, nu au fost invocate de către recurent și în apel (*pct. 3 și 5 din decizie*).

Rezultă că, în aspectul enunțat, recursul ordinar nu are suport legal.

Circumstanțele nominalizate denotă în mod concludent că instanța de fond și cea de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate și că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că instanța de fond și cea de apel, în cadrul judecării cauzei menționate nu au comis erori de drept în coraport cu motivele invocate în recursul ordinar, că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Falenciuc Veaceslav Dumitru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 03 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, declarat de inculpatul

Falenciuc Veaceslav Dumitru, născut la 18 decembrie 1982 în or. Criuleni, locuitor al s. Bălțata, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>24 iulie - 28 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 ianuarie - 06 martie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>21 mai - 19 iunie 2013.</i>

În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Falenciuc Veaceslav Dumitru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 03 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc